

TUCHTCOLLEGE VOOR DE KYNOLOGIE IN EERSTE AANLEG

Zaaknummer: 20-020 (herstelbeschikking conform artikel XVI.66 KR)

Datum uitspraak: 6 oktober 2021

In de zaak van:

XXXXXX

Wonende te XXXXXX

gemachtigde: XXXXXX

hierna te noemen: **beklaagde**

en

1. de vereniging met volledige rechtsbevoegdheid

XXXXXX

gevestigd te XXXXXX

vertegenwoordigd door: XXXXXX

2. de vereniging met volledige rechtsbevoegdheid

**Vereniging Raad van Beheer op Kynologisch
Gebied in Nederland**

gevestigd en kantoorhoudende te (1075 AV)

Amsterdam,

gemachtigde: mevrouw D.A. Schuitemaker LLB

hierna te noemen: **klaagsters**

Klaagster 1 wordt hierna verder "de rasvereniging" aangeduid en klaagster 2 als "Raad van Beheer" genoemd.

In deze procedure die bij dit Tuchtcollege voor de Kynologie aanhangig is geweest, is op

Zaaknummer: 20-020

Datum uitspraak: 6 oktober 2021

18 november 2020 een beschikking gegeven. Het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg is van oordeel dat de beschikking dient te worden hersteld als hierna aan te geven, conform het gestelde in artikel XVI.66 KR.

1. Inleiding en samenvatting

In deze procedure is op 18 november 2020 het op 11 juni 2020 gewezen verstekvonnis bekrachtigd. Voorafgaande aan de beslissing was er een mondelinge behandeling van de klacht op 23 oktober 2020 waarvoor beklaagde via haar raadsman bij aangetekende brief was opgeroepen. Haar raadsman was niet ter zitting verschenen, waardoor het door hem ingestelde verzet verviel.

In de met het Tuchtcollege gevoerde correspondentie was bij het Tuchtcollege de indruk gewekt dat deze raadsman advocaat is en geregistreerd in het register van de Nederlandse Orde van Advocaten. Het is gebruikelijk dat correspondentie tussen het Tuchtcollege en de advocaat van een beklaagde alleen naar de advocaat verzonden wordt. Op grond van de Gedragsregels voor Advocaten heeft een advocaat een informatieplicht naar zijn cliënt. Bovendien blijkt uit de regelgeving van het Kynologisch Reglement met zoveel woorden dat een beklaagde zich kan laten vertegenwoordigen door een advocaat of een gemachtigde die in het bezit is van een toereikende, schriftelijke, gedateerde en ondertekende volmacht.

Nu recent bleek dat de gemachtigde van beklaagde géén advocaat (meer) was op het moment van de behandeling van deze procedure had het Tuchtcollege destijds aan beklaagde een volmacht voor hem moeten vragen. Nu dit niet was gebeurd, kan het zijn dat beklaagde door de beslissing van 11 juni 2020 respectievelijk 18 november 2020 in haar belangen is geschaad nu blijkt dat de beklaagde noch de oproepingsbrief d.d. 13 augustus 2020 noch de uitspraak van 18 november 2020 van haar gemachtigde ontvangen heeft. Bij toeval kwam zij achter de inhoud van de uitspraak d.d. 18 november 2020. De procedure wordt daarop in de stand van de procedure van 23 oktober 2020, de datum van de mondelinge behandeling, heropend. Alle partijen zijn daarom opnieuw bij aangetekende brief van 13 augustus 2021 opgeroepen om bij de mondelinge behandeling op 10 september 2021 aanwezig te zijn.

Op grond van artikel XVI.66 Procesreglement Tuchtrecht zal in deze zaak een herstelbeschikking gewezen worden.

2. Het verloop van de procedure

De processtukken uit de procedures met als beslissing d.d. 11 juni 2020 en 18 november 2020 moeten hier als ingelast en herhaald worden beschouwd en worden aangevuld met:

- De aangetekende brief aan beklaagde en de rasvereniging d.d. 13 augustus 2021 die de oproep voor de mondelinge behandeling bevat
- Het verweerschrift met bijlagen van XXXXXX d.d. 31 augustus 2021

Van hetgeen ter zitting is behandeld heeft de secretaris aantekeningen gemaakt.

3. De omschrijving van het verweten gedrag, standpunt van klagsters en het verweer

3.1 De omschrijving van het verweten gedrag, de standpunten van klagsters staan uitgebreid omschreven in de beslissing van 11 juni 2020. Zij worden hier dan ook als ingelast en herhaald beschouwd.

3.2 Het verweer

Ter zitting geeft beklaagde aan dat zij al bijna 40 jaar fokker is van zowel de Berner Sennenhond als de Newfoundlander. Haar vriendin fokte West Highland White Terriërs en wilde uit een bepaalde combinatie een puppy aanhouden. Omdat deze vriendin op dat moment in een slechte gezondheid verkeerde, wilde beklaagde haar als ervaren fokker helpen. In verband met haar onbekendheid met het ras onderzocht beklaagde welke gezondheidsvereisten de rasverenigingen bij het fokken stelden. Eén daarvan was het vrij zijn van cataract, genoemd in de Verenigingsfok-reglementen van beide rasverenigingen. Bij de rasvereniging "West Highland White Terriër Club Nederland" ("WHWTCN") is een jaarlijks oogonderzoek ("ECVO") verplicht, terwijl bij de rasvereniging "Westie Nederland" dit één keer in de drie jaar is vereist. Beklaagde merkt op dat een hier bedoeld oogonderzoek in het buitenland helemaal niet nodig is.

De genoemde (vader)reu was eerder al twee keer getest en de test gaf iedere keer een negatief resultaat. Beklaagde ging ervan uit dat de reu de dekking mocht doen. Zij realiseert zich nu dat zij toch de ernst van de ziekte onderschat heeft ondanks de vermelding van de verplichte test van één keer per drie jaar.

Beklaagde heeft zich in alle jaren dat zij Berner Sennenhonden en Newfoundlanders fokt altijd aan de regelgeving van de Raad van Beheer gehouden en is nooit tuchtrechtelijk veroordeeld. Naast de regelgeving hield zij zich ook aan de verplichte (gezondheids-)testen die door de beide rasverenigingen waren en worden voorgeschreven. Het fokken van gezonde honden is haar doel om te voorkomen dat mensen, vanwege gezondheidsproblemen van hun nieuw aangeschafte hond, verdriet om hun hond krijgen.

Beklaagde heeft de oproepbrieven voor de zitting van 11 juni 2020 niet ontvangen. Na telefonisch contact met een lid van het toenmalige Tuchtcollege ontving zij een kopie van het verweten gedrag én de oproepbrief per email. In verband met de heersende overheidsmaatregelen in verband met de Covid19-pandemie stond in de oproepbrief dat verschijnen bij de mondelinge behandeling alleen mogelijk was indien beklaagde dit uiterlijk 26 mei 2020 aan de toenmalige secretaris van het Tuchtcollege liet weten. Zij ontving de email met genoemde bijlagen op 28 mei 2020. In het eerdergenoemde telefoongesprek werd aangegeven dat verschijnen ter zitting niet absoluut noodzakelijk was; zij kon binnen twee dagen een schriftelijke reactie geven. Op grond hiervan ging beklaagde ervan uit dat zij niet op de zitting mocht verschijnen en dat dit een louter formeel procedurevoorschrift was.

Zaaknummer: 20-020

Datum uitspraak: 6 oktober 2021

De gemachtigde van beklaagde is van mening dat het beklagde niet kan worden aangerekend dat haar vriendin een puppy (teef) uit het nest, die mogelijk lijdt aan of drager is van de oogziekte cataract (niet-congenitaal), in de toekomst misschien zal inzetten voor de fokkerij. Beklaagde heeft in de afgelopen 40 jaar, zoals al gesteld, nooit problemen met de Raad van Beheer gehad. De aan haar opgelegde straf van een tijdelijke diskwalificatie voor haar persoon voor een periode van zes jaar onvoorwaardelijk is buitensporig en dient te vervallen.

Toelichting klacht door de rasvereniging

De rasvereniging geeft aan dat zij al jaren bezig is om oplevingen van cataract, die om de zoveel jaar optreden, terug te dringen. Het is strikt noodzakelijk om jaarlijks op cataract (niet congenitaal) te laten testen. Deze oogziekte ontstaat op de leeftijd van 3-6 jaar en de uitslag van het ECVO is maar één jaar geldig. Zit er een langere periode dan één jaar tussen de tests dan kan deze ziekte zich ontwikkelen, zoals nu ook blijkt. De reu in kwestie is lijder aan cataract en deze oogziekte is erfelijk, zoals dit ook wetenschappelijk is vastgesteld. Het jaarlijks testen werpt zijn vruchten af. Dit jaar is er nog geen testresultaat met cataract geconstateerd maar of er dragers zijn, is niet bekend. Een opleving van deze oogziekte ligt altijd op de loer. Zeker nu de oorspronkelijk eigenaar een puppy teef heeft aangehouden en het onbekend is of ermee gefokt gaat worden.

De tweede rasvereniging is een afsplitsing van leden van de WHWTCN die de kosten van een jaarlijks oogonderzoek te bezwaarlijk vonden. Daarom testen zij één keer in de drie jaar.

Standpunt en vordering Raad van Beheer

Oproepingen en uitspraken van het Tuchtcollege worden altijd aangetekend verzonden. De oproeping voor de zitting van 11 juni 2020 is verstuurd op 13 mei 2020, maar (helaas) op 28 mei 2020 retour gekomen bij de Raad van Beheer. In het vervolg hierop heeft de Raad van Beheer de oproeping nogmaals per post verzonden, zowel aangetekend als via gewone post, en per email aan beklaagde. Omdat het rooster destijds al was gemaakt door de secretaris van het Tuchtcollege was het voor beklaagde niet meer mogelijk zich mondeling te verweren op de zitting. In plaats daarvan mocht ze schriftelijk verweer voeren. Daar heeft ze gebruik van gemaakt op 29 mei 2020.

Op 8 juli 2020 heeft de Raad van Beheer een email ontvangen van de heer XXXXXX, waarin hij aangaf de belangen te behartigen van beklaagde inzake haar verzet. Op 9 juli 2020 heeft de Raad van Beheer de heer XXXXXX geantwoord en aangegeven zijn email door te sturen naar het Tuchtcollege. Het complete dossier is op 4 augustus 2020 naar de secretaris van het Tuchtcollege gestuurd.

Wat betreft het inhoudelijke verweer geeft de huidige gemachtigde, XXXXXX, aan dat beklaagde geen lid is van WHWTCN en/of Westie Nederland en dat ook nooit geweest is. De Raad van Beheer geeft aan dat zij dit gegeven voor de overtreding als niet relevant beschouwt. Artikel VI.23d Kynologisch Reglement heeft betrekking op alle fokkers die onder de rechtsmacht van de Raad van Beheer vallen.

Zaaknummer: 20-020

Datum uitspraak: 6 oktober 2021

Verder geeft XXXXXX aan dat volgens het Verenigingsfokreglement van de WHWTCN gefokt mag worden met cataract mits de partner vrij is. Dit is, zo geeft de Raad van Beheer aan, onjuist. Alleen met honden die lijden aan MPP mag gefokt worden, mits de partner vrij is. Hoewel volgens het Verenigingsfokreglement van Westie Nederland honden eens per drie jaar onderzocht moeten worden op oogafwijkingen, is ook volgens dit Verenigingsfokreglement cataract een fokuitsluitende aandoening. Daarbij is uit eerdere uitspraken van het Tuchtcollege gebleken dat cataract wél ernstig is conform artikel VI.23d Kynologisch Reglement.

De Raad van Beheer vordert dan ook bekrachtiging van de beslissing van 18 november 2020.

4. De beoordeling door het Tuchtcollege in eerste aanleg

4.1 Bevoegdheid en ontvankelijkheid

Het gestelde hieromtrent staat vermeld in de beslissing van 11 juni 2020 en moet als hier ingelast en herhaald worden beschouwd.

Het Tuchtcollege wenst hier in procesmatige zin het volgende aan toe te voegen. Vlak voor de zitting van 10 september 2021 bleek dat één van de leden van het Tuchtcollege niet aanwezig kon zijn in verband met de toen geldende wet- en regelgeving omtrent het coronabeleid van de rijksoverheid. In artikel 38 Procesreglement is bepaald dat het Tuchtcollege voor de kynologie in eerste aanleg een zaak behandelt en beslist met drie leden in tegenwoordigheid van de secretaris van het Tuchtcollege. Om geen misverstanden te creëren heeft de voorzitter expliciet aan partijen gevraagd of zij konden instemmen met een zitting waar twee leden en de secretaris aanwezig waren. De verdere behandeling en beslissing is in overeenstemming met hetgeen in artikel IX.38 KR is vermeld.

Alle aanwezigen verklaarden mondeling en duidelijk hoorbaar geen bezwaar te hebben tegen de zitting waarbij twee leden van het Tuchtcollege aanwezig zijn in tegenwoordigheid van de secretaris.

4.2 Conclusie

De overtreding heeft plaatsgevonden onder het Tuchtrecht, zoals dat voor 1 juli 2020 gold. Het in de stukken genoemde artikel VI.23 d is gedeeltelijk overgenomen in artikel VI. 3 lid 3 KR. Het Tuchtcollege zal zich echter houden aan de regelgeving en strafmaat zoals die tot 1 juli 2020 gold.

Beklaagde heeft aantoonbaar gefokt met een hond die lijdt aan cataract (niet-congenitaal) en heeft hiermee een ontoelaatbaar risico genomen. Dit beoordeelt het Tuchtcollege als zeer ernstig.

Ondanks het verschil in testfrequentie in het Verenigingsfokreglement van beide rasverenigingen betreft cataract (niet congenitaal) een fokuitsluitende aandoening. Echter dient niet congenitaal niet verward te worden met niet erfelijk. Congenitale cataract is al op zeer jonge leeftijd te onderkennen, waarbij niet congenitaal veelal pas op middelbare

Zaaknummer: 20-020

Datum uitspraak: 6 oktober 2021

leeftijd zichtbaar zal worden bij een oogonderzoek. Het niet congenitale cataract heeft dan ook geenszins betrekking op een leeftijdsgebonden verharding van de lens, waaraan alle ouder wordende honden onderworpen worden.

Uit het ECVO-onderzoek d.d. 18 juli 2019 blijkt dat niet beklagde maar mevrouw XXXXXX de eigenaar van de teef XXXXXX was. Mevrouw XXXXXX was dus op de hoogte van de laatste ECVO-uitslag. Genoemde teef is op 16 augustus 2019 door mevrouw XXXXXX aan beklagde verkocht en overgedragen met het daarbij behorende eigendomsbewijs d.d. 27 augustus 2019. De uitslagen van het genoemde onderzoek waren derhalve aan haar bekend (zie bijlagen 1b en 2 uit het ongedateerde verweten gedrag uit 2020 dat aan beklagde is toegezonden).

Het is zonder meer laakbaar te noemen dat mevrouw XXXXXX een hond in eigendom en voor de fokkerij overdraagt, terwijl zij wist of behoorde te weten dat met deze hond, gezien de uitslagen van het hiervoor genoemde ECVO-onderzoek, geen dekking mag plaatsvinden. Mevrouw XXXXXX, als kenner van het ras West Highland White Terriër, had de nieuwe eigenaar, i.c. beklagde, moeten behoeden voor het fokken met deze hond. Zij wist of behoorde te weten hoezeer deze overdraagbare oogziekte een gevaar oplevert voor de gezondheid van dit ras.

Beklaagde aan de andere kant heeft een onderzoeksplicht. Deze onderzoeksplicht houdt ten minste in dat fokkers zich in voldoende mate verdiepen in de voorgeschreven gezondheidsvereisten (en daarmee fokuitsluitende gronden), zeker omdat in dit geval sprake was van een voor de fokker in meer of mindere mate onbekend ras. Uit het verweerschrift en tijdens de mondelinge behandeling is het Tuchtcollege gebleken dat beklagde deze onderzoeksplicht ten dele heeft ingevuld. Niet of in onvoldoende mate heeft zij contact gelegd met de bij de Raad van Beheer aangesloten rasverenigingen van de West Highland White Terriër. Indien zij dit had gedaan, zo is de overtuiging van het Tuchtcollege, had zij zonder meer antwoord gekregen op de vraag of met de betreffende hond kon worden gefokt.

Beklaagde heeft de Verenigingsfokreglementen van beide rasverenigingen erop nageslagen en de verschillen bij beide gezien. Omdat genoemde teef in het verleden al eerder getest was en die uitslagen negatief voor cataract waren, zag zij geen risico in het fokken van het nest.

Aan de andere kant beklagde had als vriendin van mevrouw XXXXXX duidelijk moeten vragen wanneer genoemde teef voor het laatst getest was en om inzage in het ECVO-onderzoek kunnen en moeten vragen. Vooral nu zij volledig onbekend was met het ras maar wel in beide Verenigingsfokreglementen had gelezen dat erfelijke oogafwijkingen binnen het ras bestaan en hiermee niet gefokt mag worden (artikel 4.2 en 4.3 Verenigingsfokreglement WHWTCN en artikel 4.3. Verenigingsfokreglement Westie Nederland).

4.3 Overwegingen met betrekking tot de strafmaat

Zaaknummer: 20-020

Datum uitspraak: 6 oktober 2021

De impact van een diskwalificatie van een persoon voor een periode van zes jaar is groot. Beklaagde is in de 40 jaar dat zij Bernen Sennenhonden en Newfoundlanders fokt nimmer met het tuchtrecht van de Raad van Beheer in aanraking gekomen.

In het kader van de redelijkheid en billijkheid had het toenmalige Tuchtcollege niet tot genoemde beslissing van 11 juni 2020 mogen komen. Het is beklagde wel aan te rekenen dat zij de dekking van genoemde teef niet heeft voorkomen door zich beter in de materie van de gezondheidsvereisten voor de West Highland White Terriër te verdiepen. Het is onduidelijk hoeveel van de pups, geboren op 20 oktober 2019, drager of lijder van cataract zullen zijn en daarmee heeft zij het risico gelopen dat de genoemde oogziekte doorgegeven is aan nakomelingen.

Het Tuchtcollege realiseert zich dat de eerder opgelegde diskwalificatie, die door de beslissing van 18 november 2020 op 3 december 2020 definitief is ingegaan en tot 3 december 2026 duurt, het einde van haar kennel zal betekenen. Het Tuchtcollege laat in zijn beslissing meewegen dat beklagde al meer dan 40 jaar met veel zorg honden van andere rassen fokt en dat zij heeft aangegeven zich te hebben vergist en onvoldoende te hebben ingezien wat de impact van cataract (niet congenitaal) voor de nakomelingen van de West Highland White Terriër heeft.

5. De beslissing

Het Tuchtcollege stelt de herstelbeschikking vast en doet uitspraak als volgt:

Met het oog op de belangen en omstandigheden van beklagde is het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg van oordeel dat

- de beslissing van 11 juni 2020, bekrachtigd bij beslissing van 18 november 2020 en met definitieve ingangsdatum van 3 december 2020, qua beslissing wordt hersteld met inachtneming van de overwegingen die in deze herstelbeschikking zijn opgenomen;
- veroordeelt beklagde tot een tijdelijke diskwalificatie voor de duur van 12 maanden, ingaande 3 december 2020 waardoor beklagde tot 3 december 2021 is gediskwalificeerd.
- tegen deze uitspraak staat op grond van artikel XVI.66 geen voorziening open.

Zaaknummer: 20-020

Datum uitspraak: 6 oktober 2021

Deze uitspraak is gewezen te Woudenberg op 6 oktober 2021 door de heer mr.dr. H.S. Grotens, voorzitter, mevrouw drs. J.W.J. Nienhuis-Koppes en mevrouw drs.ing. A.M. Veldhuijzen-van 't Hul, in tegenwoordigheid van mevrouw F. Zijdenbos-Jansen, secretaris.

Mevrouw drs. J.W.J. Nienhuis-Koppes en mevrouw drs.ing. A.M. Veldhuijzen-van 't Hul, zijn buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

De voorzitter,

De secretaris,

Mr.dr. H.S. Grotens

mevrouw F. Zijdenbos-Jansen